

غوربەت و رەشبینی لە شیعەرەکانی (جەلال بەرزنجی) دا

د. حسین غازى كاك ئەمین

زانکۆی راپەرین

پێشهکی

لە شیعری نوێی کوردیدا کۆمەڵێک بابەتی تازە سەرھەڵدەدەن، یەکێک لەمانەش شیعری شیوەن و غوربەت و رەشبینییە، کە ئەوەش بە ھۆی کاریگەری باری سیاسى و کۆمەڵایەتى و ئابوری و فیکری لەسەر شاعیر دروست دەبێت، وێنەى حیاواز لای شاعیر دروست دەکات، کاتیکیش شاعیر لە تاراوگە بێت ئەم کاریگەرییە زۆر پێوەدیاردەبێت، ئەمەش بە حیاوازی و لاتەگەى خوێ و ئەو ولاتەى تێیدا دەژی، کە تاراوگەیه. یەکێک لە شاعیرە دیارەکانى مەیدانى ئەدەبى کوردیش (جەلال بەرزنجی)یە، کە لە بەشیکی شیعەرەکانى یادەوهرییەکانى لە تاراوگە و غوربەت نیشان دەدات و بۆ رابردووی خوێ دەگەرێتەوە و لە بەشیکی تریشدا رەشبینی پانتایەکی زۆری شیعەرەکانى گرتووە و شاعیر دەروونی وێران بووە، بە رەشبینی ھەموو وێنەکان دەبینێت و دەیانخاتە سەر لاپەرەکانى ئەدەبى کوردی و بۆ جیھانى دەخاتەرۆو، کە نەتەوھێک ھەیه جینۆساید دەکری بە بەرچاوی جیھان و جیھانیشت بێدەنگ دەبێت.

بۆیە توێژینەوھکە ھەولێکە بۆ ئەم حیاوازییانە و خستەروویان لە شیعەرەکانى شاعیردا، بە پێی رێبازی وەسفی شیکاری، بە جۆریک دواى روونکردنەو و شیکردنەوھى بابەتەکان لە روانگەى بۆچوونی ئەدەبنووس و ئەدەبناناسانەو، بە پێی رووبەرى توێژینەوھکە نموونەمان لە شیعری شاعیردا ھیناوتەو.

بابەتەکانى ئەم توێژینەوھش جگە لە پێشەکی و ئەنجام بۆ وێنە و زمانى شیعری، لەگەڵ کاریگەری دەروونی و یاخود پەيوەندى قوتابخانە دەروونییەکان لەگەڵ قوتابخانە ئەدەبییەکان و ھەروھا رەنگدانەوھى غوربەت لە شیعەرەکانى شاعیردا و، دەرخستنى لایەنى رەشبینى لە شیعەرەکانى شاعیر تەرخاندووە، لە کۆتایى توێژینەوھکەشدا گرنگترین ئەنجامە بە دەستھاتووھکان و لیستی سەرچاوەکانمان بە گوێرەى ریزبوونی فەرھەنگى ناوى نووسەرەکانیان ریزکردووە.

وێنەى شیعری:

وێنەى شیعری وھکو ھەموو رەگەزەکانى تری شیعری، لە شیعری نوێی کوردی گری دراو بە رەگەزەکانى تری شیعەرەو. بۆیە ھەر شاعیرێک لە شاعیرەکانى کاروانى شیعری نوێی کوردی ھەماھەنگ لەگەڵ زمانى شیعری نوێی وێنەى شیعری کردووە بە رەگەزێکی گرنگى شاعر، بەھرمەندى شاعیر لە زمانى شاعر و وێنەى شیعری دەردەکەوێت. شاعیر کاتى وێنەییەکی بە خەیاڵدا دیت بیرۆکەى لا دروست دەبێت، چونکە پەيوەندى راستەوخۆ لە نیاوان رەگەزەکانى شاعر ھەیه بە یەکیان دەبەستێتەو، ھەر وێنەشە دەبێتە پەیداوونى بیرۆکە، چونکە چاوى شاعیر زۆر ھەستیارە، سەیرکردنى ھەر شتێک تێکەڵ بە وێنە و خەیاڵ و بیرۆکە و سۆز و خەیاڵ دەکات،

ئەمەش بە شاعىر دەگۆرپىت دەبىت شاعىر خاوەن باگراوندىكى رۆشنىرى باش بىت، بۇ ئەو دەى بتوانىت جوانترىن وئەى شىعرى دروست بىكات و وئەىكە چەسپاوبىت ياخود جولائى ياخود وئەى رپونبىزى و فەلسەفى و دەروونى و رەمزى و ئەفسانەى...هتد. بىت.

((وەك ھەموو ھونەرلىكى تر، پىويستە بە بەھرە و رۆشنىرى و تاقىكردنەو و كاركردن و چىزى پەرودەكراوى تايبەتى و شارەزايى و قال بوون ھەى))^۱ شاعىر لە دروستكردنى وئەى شىعرى پىويستى بە دوو قسەى شىعرى ھەى، بۆيە وشەى شىعرى بەپى شاعىر دەگۆرپىت، چۆنىەتى رىزكردنى وشە لە لاىەن شاعىر بەھرەمەندى و زانايى شاعىر دەردەخات ((شاعىر وەك وئەىكىش پەنا دەباتە بەر وئەى و لەبەرھەمەكەيدا بەكارى دەھىنىت، ئاوازى دەربىرپىن وشەى بە وەسفىكردنى شتەكان دەردەبىرپىت و دەرى دەخات، دەھىنىت لە زرمەىكى كاتىدا. بە وشە وئەى يەك بە دواى يەكدا ھاتوو دەخاتەرپوو))^۲.

شاعىر ھەردەم بەھوى بىركردنەو دەتوانىت وئەى ھونەرى جوان بىكىشىت، ھەر بىرە كۆنترپۆلى رپوداوەكان دەكات و لە قوولايى ناخدا وئەى بۇ دەكىشىت، بە تەقاندنەو زمانىكى جوان ((ھونەر بىركردنەو ھەى بە وئەى))^۳.

زمانى شىعرى

زمان بنەما و سەرچاوەىكى سەرەكى دروستكردنى شىعرە، بە واتايەكى دىكە زمان و شىعر دوانەىكى تەواوەكەرن پىوھندىيەكى دىالىكتىكانە لە نىوانياندا ھەى، وەك دوو رپوى پەرەىكە وان ھىچ كامىان بى ئەوى دىكەيان نابىت و بەردەوام نابىت، ھەرگىز بە بى بوونى زمان ھىچ دەفىكى ئەدەبى ناىتە بەرھەم، ئەگەر لە لاى زمانەوانان و زمانسان، پىناسەى زمان بىرىتى بىت لەو، كە ((سىستەمىكە لە نىشانە، لە خۆو لەسەرى رپىكەوتوى، تواناى دابەشكردنى ھەى، تاكە كەس وەك ئامرازىك بەكارى دىنى بۇ دەربىرىنى مەبەستەكانى، بۇ پىوھندىكردن بە كەسانى دىكەو لە رپگەى ئاخاوتن و نووسىنەو))^۴، ئەوا رپۆل و ئەرگى زمان لە شىعرەدا لە پىوھندىكردن و گەيانندى نىوان تاكەكانەو دەگۆرپىت و دەبىتە كەرەستە و ھۆكارىك بۇ داھىيان و خولقاندن، ھەرەك گوتراو: ((زمانى شىعر ئەوھندەى زمانى بەدەھىيانە ، ھىندەى زمانى دەربىرىن نىيە))^۵، لىرەو بۇمان دەردەكەوتىت، كە ((ئەرك و پەيامى زمانى ئاخاوتن و زمانى شىعر لە يەكدى جيان. ئەگەر خەلك رپۆزانە بۇ تىگەيانندى يەكدى ھەولبەدن وشە و زاراو و ئامازەى وا بەكاربىن، كە بە ئاسانى بتوانن كەسى بەرامبەر ھالى بىكەن، ئەوا شاعىر مەبەستى نىيە بەھوى شىعرەو كەسى بەرامبەر يان ئەو كەسەى، كە شىعرەكەى

^۱ كاكەى فەللاخ ، وئەى شىعرى چىيە ، گۆفارى كاروان ، ژمارە (۴۹) ، ۱۹۸۶ ، لا ۲۴.

^۲ د. نصرت عبدالرحمن ، فى النقد الحديث ، عمان (بلا طبع) ۱۹۷۹ ، ص ۲۶.

^۳ سەردار ھەسەن ئەھمەد گەردى ، بنىاتى وئەى ھونەرى لە شىعرى كوردیدا ۱۹۷۱ — ۱۹۹۷ ، دەزگای چاپ و پەخشى سەردەم ، سلىمانى ۲۰۰۴ ، لا ۶۱.

^۴ مەھمەد مەھمەد يونس ەلى ، دەروازەىك بۇ زمانەوانى ، وەرگىرپانى: نەرىمان ەبەدوللا خۆشناو ، چاپى يەكەم ، چاپخانەى رپۆزەلەت/ ھەولەر ، ۲۰۱۰ ، لا ۲۸.

^۵ د. محمد العبدحمود ، الحداثة فى الشعر العربى المعاصر — (بىانها ومظاهرها) ، الطبعة الأولى ، بيروت — لبنان ، ۱۹۶۶ ، ص ۱۷۰.

دەخوینیتهوه به ئاسانی خالی بکا و پەيامەکهی پێ بگهیهنن، بەلکو به پێچهوانهوه هەتا بۆی بکری دهبهوی تووشی رەمان و ماندوووبوونی بکا. کاتێک شاعیر توانی خوێنەر تووشی رەمان و سەرسوڕمان بکا، ئەوا کردی شیعریهتی ئەنجامداوه^٦ دەبێت ئەوه لهیاد نهکەین، که زمانی شیعری تهنیا له رووی ناوهرۆک و گهیانندی مەبهستهوه له زمانی ئاسایی جیاوازه، ئەگەرنا وشه و زاراوهکانی هه مان ئەو وشه و زاراوه، که له زمانی ئاساییدان، بهلام بهکارهێنانه تایبهتییهکهیه وادهکات جیاوازی، چونکه شاعیر له پێگهی زمانهوه دهتوانیت چه ندين وینهی هونهری بخوێنیت و خوێنەر سەرسام بکات، به جۆرێک ((زمانی شاعر زمانی وینهکیشانی چر و خهیاڵی تیژی بنیاتنه رانهیه))^٧ و توانست و دهستهلاتی شاعیرانی به سەر زماندا وهک یهک نییه، هه ندیگجار شاعیرێک له بهکارهێنانی وشه و زاراوهکانی زماندا دهستهلاتی له شاعیرێکی دیکه بالاتره.

بۆیه له شیعرهکانی (جهلال بهرزنجی)دا، ههروهکو هه موو شاعیرهکانی تری نوێخواز شاعیر هه ولیداده، کهوا به زمانیکی ساده شاعر بنووسیت، بهلام ئەگەر پێویست بکات شاعیر ناوهرۆکی شیعرهکانی و گهیانندی مەبهسته شیعرییهکانی به شیوهیهک گهیانندوهته خوێنەر که بتوانیت خوێنەر تووشی رەمان و به دوا داچوون بکات، وادهکات که مانا شاراوهدان به وینهی هونهری جوان پيشان بدات، ئەم بههره زمانهش له شاعیرێک بۆ شاعیرێکی تر دهگۆرێت.

کاریگهیری باری دهروونی له سەر شاعیر

سالانی ههفتاکان و ههشتاکان سالانیکی زۆر سهخت و ناهه مواربوون. پێبوون له ترس و تۆقاندن و دلهره وکی، ئەمهش له بهر پێویستی دهسهلاتداری ئەو سهردهم، که به پهنابردن بۆ کوشتن و گرتن و ئەنهفالهکردنی کورد نه دهسهلمیهوه، یاخود بههۆی کاری پێکخستن و کوردایهتی و بوونی کێشه نه تهوايهتی گهلی کورد و شۆرش کورد کاریگهیری دهروونی و رق و کینهی ئەو سهردهم له سەر شاعیران له شیعرهکانیاندا زۆر دیاربوو ((جۆره راکردنی که هه بوو له دهستی منی هۆشدار و هۆشیاری عهقل))^٨، کهواته دهردهکهوێت کهوا جۆره پێوه ندییه که هه بێت له نیوان شیکردنه وهی ئەدهبی و قوتابخانه ئەدهبییهکان، بۆیه گەر له سەر دهروونی هه ر شاعیرێک لیکۆلینهوه بکریت ئەنجامی له سەر به رههه و نووسینی شاعیردا دهردهکهوێت، کهواته شاعیر له چ باریکی کۆمه لایهتیدا دهژی، بۆیه (کانت)ی فهیله سوف دهلی: ((بۆماوه کاریگهیرییه که ی له سەر نیشانهکانی کهسیهتی و لایهنی کۆمه لایهتی زیاتره له ژینگه))^٩، ههروهها (فرۆید)ی دهروونناس، دهلیت: ((هه موو هه زهکان که له سەر مروف کۆنترۆله که له سهرهتای منداڵی هه بووه))^{١٠} زۆربهی شاعیرانی کورد به ژيانیکی هه ژارانه و دهستی کورت دهیان ناڵاند و خهه و خهفهتی هه ژاری و سیاسی، دهروونی پر دهکردن، بۆیه سه یرده که ی له ئایندهیاندا شاعیری

^٦ عومه ر میراوده لی، زمانی دهق، چاپخانه ی وهزارهتی پۆشنیری، چاپی یه کهم، هه ولیر ٢٠٠٨، ٣١٤.

^٧ د. عبدالقادر الرباعي، جماليات المعنى الشعري، الطبعة الأولى، دار الفارس للنشر والتوزيع، عمان، ١٩٩٩، ص ١١٠.

^٨ د. شاکر عبدالحمید، التفصیل الجمالی، مطابع الوطن، الکویت ٢٠٠١، ص ٣١٩.

^٩ ديفيد فونتانا، الشخصية والتربية، ترجمه: عبدالحميد يعقوب جبائيلو، صلاح محمد نوري داود، مطابع التعليم العالي، أربيل ١٩٨٩، ص ١٣.

^{١٠} د. سامي الدروبي، علم النفس والادب، الطبعة الثانية، دارالمعارف، القاهرة، ص ٢٢٨.

بە توانا و نوێخواز دروست دەبوون، يەكێك لەو شاعيرانە (جەلال بەرزنجى) يە، كە وێنەى شىعرەكانى بە وێنەى جوان و زمانىكى بەهێز شىعرەكانى ڤازاندۆتەووە و غوربەتى و ڤەشېنى لە زۆرێك لە شىعرەكانىدا ھەيە. شاعیر لە شىعرى (وهرزى خەمانە) " غوربەتى و دوورى خەيالى شاعیر ياخود دەروونی شاعیر دەجووڵێنن بۆ دونیای خەيال و لە شەقەى بال دەدا و دەفڕێ بەرەو كوردستان لە ولاتى (كەنەدا)، كە شاعیر لە سالانى ھەشتاكان بەرەو ئەو ولاتە ئاوارە بوو و بۆ خۆزگەكانى ڤاڤەردووى دەگەڕێتەووە، لە يەكێك لە شىعرەكانى كە بۆ (دڵشاد عەبدوللە) ى شاعیرى ھاوڤى نووسىووە و دەلێت: ^{١٢}

ھى برادەر،

بۆ ئەوێ بگەڕێنەووە،

پیش دووركەوتنەووە لە مائەوە،

و جارێكى تر،

بە خۆمان و كێبەكانى بن كەوشمان

بە نەعلی ئیسفەنج،

بەلێ شاعیر لەم شىعرەدا تەواو غوربەتى ڤیوەدیاری و خۆزگە بەو ڤۆژانە دەخوایێت، كە لەگەڵ برادەرى منداڵى (دڵشاد عەبدوللە) ى شاعیر گوزەراندىوێتە. ^{١٣}

ھەروەھا شاعیر لە چەند دیڤىكى تردا باسى گەڤەكى (كووران) دەكات، كە گەڤەكى ھەژارنشینە و بۆ خویندن ڤوویان لە پاركى گەڤەكى (كووران) كردووە، ئەمەش وێنەى گەڤەكە خۆشەكەى بەیڕ دەھێنێتەووە و دەلێت:

ڤۆژانى ھەيى،

ڤۆژانى ھەيى،

بۆ ئەزموونى بەكەلۆریای ڤۆلى شەشەمى ئامادەي،

بچینە پاركى كوران بۆ سەعیكردن،

ھەروەھا شاعیر نایشاریتەووە لە ھەمان شىعرى باسى ترس و لەرزى ئەم سەردەمە دەكات و دەلێت:

برادەر حەزم دەكرد لە ھەولدا بام،

بۆ ئەوێ یادى ئەو شەو ھەمان بكردبايەووە،

كە لە كۆلانە بە ترس و لەرزەكانى،

^{١١} جەلال بەرزنجى ، ھەولدانىكى تر بۆ گرتنى مەوداكان و سەرچەم شىعرەكانى تر، دەزگای چاپ و بڵاوكردنەووەى ئاراس ، ھەولێر . ٢٠٠٩ ، ٥٩٩.

^{١٢} جەلال بەرزنجى ، ھەولدانىكى تر بۆ گرتنى مەوداكان و سەرچەم شىعرەكانى تر ، لا ٦٤.

ههشتاکاندا دەسوراینهوه،

و بانگی شیعری حیاوازمان دەدا،

لێرهدا شاعیر به جوانی باسی شیعری نوێی کوردی دهکا و تیکه‌لی کوردایه‌تی و نیشتمانپه‌روه‌ری و سیاسی دهکات و ده‌لیت:

له ترسی سیخوره‌کان،

به چرپه باسی کوردایه‌تی،

و ئەده‌بی نویمان ده‌کرد،

((ئەدەب هەمیشە بە جۆریک لە جۆره‌کان هەولێ خستنه‌ ڕووی نه‌یێ و لایه‌نه‌ شاراوه‌کانی ناخی نووسه‌رانی داوه‌ و هەموو نووسه‌ریکیش هەولده‌دات ده‌قه‌که‌ی به‌ جۆریک به‌ره‌م به‌یئیت تا زۆرت‌رین کاریگه‌ریی لای خوێنه‌ر به‌جێ به‌یئیت، ئەم کاریگه‌ربوونه‌ش په‌یوه‌ندیی به‌و دەرپرێانه‌ی ناخی نووسه‌ره‌وه‌ هه‌یه‌، که‌ له‌ ناو ده‌قه‌که‌دا هه‌ستیان پێده‌کری‌ت. به‌ مه‌به‌ش په‌یوه‌ندییه‌کی تۆکه‌مه‌ و پته‌و ئەدەب به‌ سایکۆلۆژیاوه‌ ده‌به‌ستێته‌وه‌))^{١٣}.

لێره‌ له‌م شیعرا‌نه‌دا ده‌رده‌که‌وێت، که‌ لایه‌نی ده‌روونی شاعیر له‌ غوربه‌ت و دووری ولات، شاعیری چۆن سه‌رگه‌ردان کردووه‌ به‌ شیوه‌ی دیالۆگ شاعر له‌گه‌ڵ رابردووی پێ له‌ یادگاری ترس و تۆقاندن ديارده‌خات، که‌ له‌ ناخی په‌نگ خواردووی شاعیر هه‌لده‌قوولێ به‌ زمانیکێ شیعری نوێخواز.

غوربه‌ت له‌ شیعره‌کانی جه‌لال به‌رزنجیدا

ئەگەر سه‌یری شیعره‌کانی جه‌لال به‌رزنجی بکه‌ین، وێنه‌ شیعرییه‌کانی پێ له‌ غوربه‌ت و نامۆیی بوون، که‌ به‌مه‌ش راده‌ی غوربه‌ته‌که‌ی زۆر ده‌بی‌ت و بیرێ خۆشه‌ویستی نیشتمان و جوگرافیای نیشتمان وای لێده‌کات شاعیر له‌گه‌ڵ خۆیدا بدوێت.

غوربه‌تیش دابه‌ش ده‌کری‌ت بۆ دوو جۆر:

١. غوربه‌تی سیاسی.

٢. غوربه‌تی چه‌ز و بازرگانی.

منی غه‌ریب و ڕۆژه‌ه‌لاتی،

دوانزه‌ سال پێش ئێستا،

که‌ نیشتمان ته‌نگ بوو،

بۆ پیاسه‌ی ئیوارانی شاعیران

له‌ شار هه‌لاتم و،

^{١٣} له‌نجه‌ عبدالرحمن غریب ، خوێندنه‌وه‌یه‌کی ده‌روونی بۆ شیعری (دوو گۆرانی بۆ سه‌ره‌تای کاروانی خه‌م)ی فه‌رمیدون عه‌بدول به‌رزنجی ، گۆفاری زانکۆی راپه‌رپێن ، اماره‌ (١) ٢٠١٤ ، ٢٢١.

مالم جىيىشت و بە جاننايهكى دەستى،

هەندىك نامەى گەچراوى زىندان،

بە قاچاغ چوومە رۆژئاوا،^{۱۴}

لێردا بەهرەى شاعیر غوربەتەكەى بە توانایەكى باشى زمان دەربرپوه، كە لە یاریکردن بە وشە شاعیر بیرى تێكەل بە وشە دەكات و دەیخاتە سەر لاپەرە بۆ ئەوەى سەرنجى خوینەر بۆ خۆى رابكیشیت. بەكارهێنانى راناوى كەسى يەكەمى تاك و كۆ زیاتر پەيوەندى بە لایەنى دەروونى هەلچوونى شاعیر هەیه، كەوا كاتێك لە نیشتمانەكەى جیگای ناییتەوه باسى رۆژانى ناخۆشى و زىندان و نامە نەینىيەكانى دەكات، غوربەتەكەش ئەوئەندەى تر بە وشە دەیسوتین. لێردا شاعیر غوربەتى سیاسى بۆ دیاردەكەوئیت، ئەویش بەوەى كەوا لەبەر هۆكارى سیاسى لە ولاتەكەى دوور كەوتۆتەوه.

هەرودها شاعیر لە شىعیركیدا باسى دوور كەوتنەوهى خۆى لە ولات دەكات و خۆى بە تەیرى (نەورەس) دەچوئیت، كە زەریا بەجێدەهێلێت. لێردا شاعیر زەریا دەكات بە هیما بۆ ماله گەورەكەى خۆى، كە كوردستانە شیرینەكەیهتى و دەلیت:

نەورەسیش سەر زەریای بەجیيشت

دوور دوور فرى،

من

و

ئەو

دەمێكە بە ماله وەمان ناكەوینەوه^{۱۵}

لە هەمان شىعردا شاعیر رۆدەچیت بۆ ناو قوولایی غوربەت و دەیهوى هزر و دلى لێك نزیك بكاتەوه. بەجى دەتوانیت ئەوه بكات؟ بەهوى گەرانەوه بۆ كاتى منداالى، كە پرپەتى لە بەسەرھاتى خۆشى و ناخۆشى، بۆیه دەلى:

تا ئیستا،

خەرىكى نزیك خستنهوهى ماوهى نیوان

هزر

و

دلم.

بۆ چوونەوه منداالىم و،

یەكسەر دیمەوه لای ئیوه^{۱۶}.

^{۱۴} جەلال بەرزنجى ، هەولدانىكى تر بۆ گرتنى مەوداكان و سەرجهم شىعرەكانى تر ، لا ٦٤.

^{۱۵} جەلال بەرزنجى ، هەولدانىكى تر بۆ گرتنى مەوداكان و سەرجهم شىعرەكانى تر ، لا ٩٠.

^{۱۶} هەمان سەرچاوهى پيشوو ، لا ١٠١

((نامۆیی لە ئەدەبیاتی کوردیدا زیاتر لە دووری نیشتماندا، بە واتایەکی تر (جوگرافیا) خۆی دەبیّنیتەوه، ئەمەش لە ئەنجامی ئەوەی کە شاعیرانی کورد وەک باری ناھەمواری ڕەوتی کۆمەلگا لە قۆناغێکدا ناچار دەبن زۆر و نیشتمانی خۆیان جی بهێڵن و ڕوو بکەنە تاراوگە))^{۱۷}.

((ئەدەب لە قۆناغە میژووییەکان دانابریت، پەيوەندی پتەو و دینامیکی بەو پەرەسەندن و پێشھات و ڕووداوە کۆمەلایەتی و ئابوری و سیاسي و کلتووریانەووە ھەیە، کە لە ھەر قۆناغێک لە قۆناغێکی دیکە میژوو دەتازینیت، ئەدەب لە ئاستانە ھەلبەز و دابەزەکانی میژوو، بە گۆڕە پێویست و داخوایەکانی سەردەم و پاراستنی ھەلومەرجە تایبەتیەکانی خۆی ھەولێ گۆڕینی ئەزموونی باو بۆ ئەزموونی تازە و گۆڕا و نەرینی سواو بۆ ئەرینی تۆکمە و خواستراو دەدات))^{۱۸}.

شاعیر لە خەون بێنێ بە ولاتەکە، کە ئالودەبوون بە یادگارییەکانی بەردەوامە، بەردەوام بەم ئومێدە شاعیر دەنووسی و خۆی لە شیعری کۆن ڕزگار دەکا، چونکە شاعیر پێی وایە سەردەمی شیعری گێشدار و سەرودار نەماوە، چونکە ئەم جۆرە شیعەرە بێر قەتیس دەکا و ئامانجی شیعری نادات و ھزر دەکوژیت ((خۆڕزگارکردنی شاعیران لە کێشە کۆنەکان ھۆکارەکی دەگەرپێتەووە بۆ پێویستی دەروونی شاعیر، لە میانەیدا دەیەوێت خەم و ژانی دەروونی پێویست و ڕۆژانەیان دەربپێت))^{۱۹}، بۆیە شاعیر لە شیعری (لەمدیو زەریاش، خۆر لە بەلەمەکانی من ھەلنەھات) ۲۰ دا دەلێت:

زانیم،

دەرنگە بۆ گێرانەووی شاعیر،

بۆ ناو قەفەسی کێش و سەرۆ،

پەپوولە بۆ دەوری چرا،

زانیم،

بە ھەمان ئەندێشەی جاران،

ناگەمەووە ڕامان.

لە داویدا دەلێت:

ملی ڕێگای تاراوگەم گرت،

لە زەریاکان پەرمەووە،

زەریاش وەک من،

^{۱۷} د. فاروق محمد رضا، نامۆیی لە تاراوگە عەبدوللا پەشیودا، گۆڤاری زانکۆی گەرمیان، ژمارە (۵)، ۷۱۴.

^{۱۸} پ. ی. د. فوئاد ڕەشید محمد، م. ی. کارزان کەریم ئەمین، چەمکی نوێی نیشتمانپەرۆری لە شیعری ھاوچەرخ کوردیدا، گۆڤاری زانکۆی ڕاپەرین، ژمارە (۱)، ۲۰۱۴، ۱۸۱.

^{۱۹} نازاد عبدالواحد، نوێکردنەووە لە شیعری کوردیدا دواي جەنگی جیهانی یەکەم، نامە ماستەر، بەغدا، ۱۹۹۵، ۹۹.

^{۲۰} جەلال بەرزنجی، ھەولەکانی تر بۆ گرتنی مەوداکان و سەرچەم شیعردەکانی تر، ۲۰۱۶ — ۲۰۸.

بى ئۆقرە و
بى ولات بوو.
گۆشەگیربوو،
شەپۆلى دەناردە دەرەو،
لە شوین خۆی بوو.
چاوەروان بووم،
زەریا لە گەلمدا بسووتی
نەسووتا

شاعیر کاتیک گۆشەگیر دەبی و تووشی حالەتی دەروونی دەبی، کە لە ولات دوو رەدەکەوێتەو و پاشاگەردانی ولاتەکەى دەبی (ئوستالوچیا) ((زاراوەیەکی باوە بۆ ئەو کەسانەى لە ولات دوور دەکەونەو و بیری ولاتەکەیان ئەکەن بى ئاران ئەبن)) ٢١. غوربەت باڵی بەسەر زۆربەى شیعەرەکانی (جەلال بەرزنجی) دا کێشاو و شاعیر گەتوگۆ لە گەل هەموو شتیک دەکا بۆ رەواندەنەو یادگارییەکانى خۆی و دوورکەوتنەو لە نیشتمان، لە هەمان شیعردا لە کۆپلەیهکی تردا دەلی:

من غەریبم
لە دوور دوورەو،
لە بى ولاتی،
و لە شەر هەلاتووم.
لە گەلم تەنیا،
لە گەلم بسووتی
لیرە،
کۆیرە رێگایەکی نییە پێیدا بچمەو،

رەشبینی لە شیعەرەکانی جەلال بەرزنجیدا

بارودۆخی سالانی حەفتا و هەشتاکان لە کوردستانی عێراق زۆر ناخۆشی بوو، رۆژ بە رۆژ ئەم ناخۆشییانە زیادیان دەکرد، کە کوشتن و برین و کیمیابارانى خەلک و کاولکردنی زیاتر لە پینج هەزار (٥٠٠٠) لادی کوردستان و بەکارهێنانی کیمیایی لە ناوچهکانی هەلەبجە و بادینان و دۆلی جافایەتی و باليسان و قەرەداغ، هەروەها ئەنفالکردنی زیاتر لە سەد و هەشتا و دوو هەزار (١٨٢٠٠٠) کەس لە ناوچهی گەرمیان و ئەنفالکردنی هەشت هەزار (٨٠٠٠) بارزانی و بوونی شەری عێراق - ئێران و کردنی خەلک بە زۆر بە (جیش الشعبی) و کردنی خەلک بە زۆرەملی بە سەربازی پزیم و هەموو پزۆیک لە کەنالهکانی راگەیانندن نیشاناندانی هەزاران تەرمی

٢١ د. عبدالستار تاهیر شەریف، قاموسی دەروونناسی،، مطبعة علاء، بەغداد ١٩٨٥، ١٤٣٤.

شەرقی عێراق ئێران بوو ھۆی ئەوێ مەرۆف تووشی ترس و تۆقاندن بێ، کاتێک ئەمە بێتە وینەییەکی زیندوو لە پێش چاوی خەلک، بۆیە ئەمە ڕەشبینی لە لای مەرۆف دروست دەکات و بە تاییبەتی شاعیران تووشی شۆک دەکات و ھەوینی شیعیران لە ھەر بۆ دروست دەبێت و قبوولی ناکەن، ئەمەش وایکرد بەشی زۆری شاعیرانی ئەم سەردەمە پەنا بۆ ڕەشبینی ببەن، چونکە وینەیی ئەوێندە زۆر لە ھەزریاندا کۆبۆتەو، بە وشەیی جوان خستووینانەتە سەر لاپەرە، ھەروەھا ڕاپەرینەکانی کوردستان کە خۆی لە ڕاپەرینەکانی ھەڵەبجە و قەڵادزێ و شاری ھەولێر و ڕەواندز و شەقلاوھ...ھتد. دەبینیتەو، کە بوو مایە کۆژانی سەدان کەس و بێ سەروشی بونی خەلکانی، ئەمانە بوونە ھەوینی شیعری شاعیران، بونی شۆرش کورد بۆ ئەم سەردەم پێویستیەکی میژوویی بوو، چونکە ((شۆرش و تیکۆشان و خەبات لە پێناوی گۆرینی سیستەمی کۆمەلگا، گۆرینی ریشەیی بۆ قۆناغی پێشکەوتوو دیاری کراو جێبەجێدەکرێت)) ۲۲ کاریگەری شۆرش بوو ھۆی ڕاپەرینەکانی خەلکی کوردستان، کە خۆی لە ڕاپەرین و خۆپیشاندانەکانی (پێنجوین لە ساڵانی ۱۹۷۵ – ۱۹۷۸، ۱۹۷۹، ۱۹۸۰) و (قەڵادزێ ۱۹۷۶) و (ھەڵەبجە ۱۹۷۸، ۱۹۷۹، ۱۹۸۱) و (ھەریر ۱۹۷۸) و (کەلار ۱۹۷۹) و (چوارقورنە ۱۹۷۹) و (کۆیە ۱۹۷۹) و (ئوردوگای بەستەستین ۱۹۸۱)... ھتد. دەبینیتەو ۲۳.

شاعیر لە شیعری (یادەوێ کەسیکی بەربا) دا دەڵێ:

گەردەتانەوێت منتان لە بیرنەچیتەو،

تەنیا جارێک،

بڕۆنەو ھەو گوندانەیی،

جارێک بەر ڕەشەبا کەوتن و،

جارێکیش بەر شالۆی جینۆساید،^{۲۴}

لێرە شاعیر مەبەستی ئەو گوندانەیی کوردستانە، کە بەر شالۆی ئەنفال کەوتوون و لەگەڵ خاک یەكسان کراون و دار و بەرد و جل و نوین و قاپ و قاچاغ تیکەلێ یەك ببوون و خاکە بە پیتەکەیی لە دەستداو و ناخی مەرۆف دەھەژێت.

ھەروەھا شاعیر لە شیعری (بەیانینیکی خراب) دا، دەڵێ:

بەیانینیکی خراب بوو،

ھەر دەتگوت تەونی جالۆکەیی و،

لە ئەنفال جێماو!

بەیانینیکی ناخۆش بوو،

^{۲۲} ئاراس عبدالرحمن مستەفا، ڕاپەرینی ئاداری ۱۹۹۱ لە باشوری کوردستان، دەزگای چاپ و پەخشی ھەمدی، سلێمانی ۲۰۰۹،

۲۳.

^{۲۳} ئاراس عبدالرحمن مستەفا، خۆپیشاندان و ڕاپەرینەکانی باشوری کوردستان ۱۹۷۵ – ۱۹۸۸، نامەیی دکتۆرا، زانکۆی کۆیە ۲۰۱۳، لا

۸۵، ۸۷، ۸۸، ۹۰، ۹۱، ۹۳، ۹۶، ۹۸، ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۱۰، ۱۱۲.

^{۲۴} جەلال بەرزنجی، ھەولەکانی تر بۆ گرتنی مەوداکان و سەرچەم شیعەرمانی تر، لا ۲۳۱.

قاوێکەم پێ تەواونەکرا

سێگەرەکەم پێ نەکیشترا

بەیاننێیەکی هەر دەتگوت بۆ بردنی،

مەرگ هاتوووە و چی تر نا.^{۲۵}

هەر وەها شاعیر لە شیعری (تازە درەنگە بۆ سەیرکردنی خۆرئاوان) دا وینەییەکی تری رەشبینی لە شیعەرەکانیدا بەدی دەکەیت و باس لەو رۆژە رەشە دەکات، کە لە مەروفاوەتیدا زۆر دەگمەنن و دونیاش لێی بێدەنگ دەبێت، کوردیش بێ خواوەن ئازارەکی دەچێژێت، بۆیە دەڵێ:

گۆلم ئاوی بوو،

نەما

گۆلم بابی بوو،

نەما

گۆلم خاکی بوو،

نەما

گۆلم ئاگری بوو،

نەما

زەوی اعمەری خواوەرای جیپیشت

ئێمە (داشیش)،

شیوەمان لە رۆژئاوا خواستەو

مانگ

شەویکی دی نەهاتەو سەربان

و

بەر پەنجەرەن

گوچان بیری جیپیشت

ئەمشەویش،

شەر

و برسێتیی

سەرما

و سەگەکان

لە شەقام دەمینێتەو

ئێوەش خواتان لە گەل!^{۲۶}

^{۲۵} هەمان سەرچاوەی پیشوو ، لا ۲۳۳.

^{۲۶} جەلال بەرزنجی ، هەولەدانیکێ تر بۆ گرتنی مەوداکان و سەرچەم شیعەرەکانی تر ، لا ۲۴۷ – ۲۴۸.

لیردا شاعیر (ناو و با و خاک و ناگر) ی ناویته ی په کتر کردوو، که دوژمن بههوی کیمیا باران و ژدهراویکردن له باری بردن، وینه ی (عومه ری خاوه ر) یش له رۆژئاوا دا بوو به هیما ی زو لیم لیکراوان و شه هیدبوون، به دراندانه ترین شیوه، که ویزدانی مرو فایه تی هه ژاندوو و هیچ ولاتیکیش وه لای نه بوو. هه روه ها شاعیر له شیعریکی تریدا وینه یه کی تری (هه له بجه) مان بو ده کیشی، که له شیعری (ژنیکی دوستی تاریکیه) دایه:

فرۆکه کان،
(با)ی هه له بجه یان برد،
نیرگزه کانی بهرباخه لی (عومه ری خاوه ر)
پیش جهسته ی کیمیاییان بهرکهوت،
کهوتنه خواره وه و
بوونه مردنیکی جمک
فرۆکه کان،
ناوی کووپه کانیان رشت،
ئهو ئازادییه ی،
ئهو رۆژه به سه فه رچوو بووه ئه وینده ر،
کوشتیان،
ئهو سرویه ی،
بۆنی گۆله کانی ده گوازه وه،
به شاره زوور نه کهوته وه
ئهو خاکه ی نه خوشیان کرد،
تا ئیستا له ناو جیکایه
له هه شتاوه هه شته وه،
تا ئیستا،^{۲۷}

شاعیر له م شیعره دا باس له درنده یی فرۆکه کان ده کات، که (با)ی هه له بجه یان تیکه ل به کیمیایی کردوو و نیرگزه کانی بهرباخه لی (عومه ری خاوه ر)، که کورد گوئی ره یحان و هه ر جوړه گۆلیک به بهرباخه لی داده نی پیش جهسته ی (عومه ری خاوه ر) ژدهراوی بوون، واته: سروشتیش بی بهش نه بووه له م تاوانه و ئازادی و ئهو سرویه ی که هه لی ده کرد له گه ل خاکه که کوشتیان.

^{۲۷} جهلال بهرزنجی، هه ولدانیکی تر بو گرتنی مه وداکان و سه رجه م شیعرمکانی تر، لا ۲۱۷.

ئە نجام

لە ئەنجامى توپتۇرۇشقا دەردەكەۋىت شاعىر غۆربەت و رەشپىنى بە شىعرەكانىيەۋە ديارە، چونكە كۆمەللىك ھۆكارى بەسەردا زالبوون، كە ھۆكارى ناۋەكى و دەردەكى بوون، بەم جۆرە:

۱. كاريگەرىي دەروونى كە لايەنلىكى گرنگە لەسەر ھەلەسوكەۋىتى شاعىر و نووسىنى شىعرەكانى، چونكە لە نزيكەۋە ئەۋ وئىنانەى ديوە، كە پېرېۋو لە كوشتن و بېرېن و كاولكردنى ولاتەكەى و نەبوونى نازادى نووسىن، بۇيە دەروونى شاعىر بە شىعرەكانىيەۋە ديارە.

۲. لايەنلىكى تىرى كاريگەرى لەسەر شىعرە نوپۇخوازەكانى شاعىر تاراۋگەيە، كە بەشپىكى زۆرى شىعرەكانى لە خۇگرتوۋە، شاعىر بۇ بىرەۋەرييەكانى كۆنى خۇى دەگەپتەۋە و بە يادى جاران ھەموو لايەنەكانى ژيانى دەخاتە بەر نەشتەرگەرى نووسىن.

۳. لايەنى سىيەم، كە زۆر كاريگەرىي لەسەر شاعىر بەجېھىشتوۋە ئەۋىش لايەنى رەشپىنىيە و پەيوەستە بە سالانى ھەفتاكان و ھەشتاكان، وئىنەيەكى كاولكارى و كىمىاباران و ئەنفالكردن و تەختكردىن دوژمن بەرانبەر بە گەلەكەى و نىشتمانى كراۋە و ھەندىكى لە نزيكەۋە بىنيۋە، ياخود لە پىگاي مىدياكانى جىھانى ئەم كارەساتانە بوونەتە ھەۋىنى وئىنەى رەشپىنى بەسەر بەشپىكى زۆرى شىعرەكانى شاعىر.

۴. لە رۋوى زمانىشەۋە شاعىر ھەۋلىداۋە لە وئىنە و چەمكى شاراۋەدا ناۋەرۇكەكانى بگەيەنپت، بۇ ئەۋەى خويئەر توۋشى پامان و سەرسورپمان بكات و بە دۋاي مەبەستى سەرەكى شىعرەكەدا بگەپت، ئەمەش خاسىيەتلىكى ديارى شىعرى نوپى كوردىيە.

سەرچاوهكان

كتیپ به زمانى كوردى

١. ئاراس عبدالرحمن مستهفا ، راپه‌پىنى ئادارى ١٩٩١ له باشورى كوردستان، ده‌زگای چاپ و په‌خشی هه‌مدى، سلێمانى ٢٠٠٩.
٢. جه‌لال به‌رزنجى ، هه‌ولێدانىكى تر بۆ گرتنى مه‌وداكان و سه‌رجه‌م شيعره‌كانى تر، ده‌زگای چاپ و بلا‌وكرده‌وى ئاراس ، هه‌ولێر ٢٠٠٩.. سه‌ردار ئه‌حمه‌د هه‌سه‌ن گه‌ردى ، ٣. بنياتى وێنه‌ى هونه‌رى له شيعرى كوردیدا ١٩٧١ - ١٩٩٧ ، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، سلێمانى ٢٠٠٤.
٤. عبدالستار تاهير شه‌ريف، قاموسى ده‌روونناسى ، مطبعة علاء ، به‌غداد ١٩٨٥.
٥. عومهر مير اوده‌لى ، زمانى ده‌ق ، چاپخانه‌ى وه‌زاره‌تى رۆشنيرى ، چاپى يه‌كه‌م ، هه‌ولێر ٢٠٠٨.
٦. محه‌مه‌د محه‌مه‌د يونس هه‌لى ، ده‌روازه‌يه‌ك بۆ زمانه‌وانى ، وه‌رگيرانى: نه‌ريمان عه‌بدوڵلا خو‌شناو ، چاپى يه‌كه‌م ، چاپخانه‌ى رۆژه‌ه‌لات/ هه‌ولێر ، ٢٠١٠.

كتیپ به زمانى سه‌ره‌بى:

١. ديشيد فونتانا ، الشخصيه والتربيه ، ترجمه: عبدالحميد يعقوب جبايلو ، صلاح محمد نوري داود ، مطابع التعليم العالي ، أربيل ١٩٨٩.
٢. سامي الدروبي ، علم النفس والادب ، الطبعة الثانية ، دارالمعارف ، القاهرة.
٣. د. شاكِر عبدالحميد ، التفصيل الجمالي ، مطابع الوطن الكويت ٢٠٠١.
٤. د. عبدالقادر الرباعي، جماليات المعنى الشعري، الطبعة الأولى، دار الفارس للنشر والتوزيع، عمان، ١٩٩٩، ص١١٠.
٥. محمد العبدحمود ، الحداثة في الشعر العربي المعاصر - (بيانها ومظاهرها) ، الطبعة الأولى ، بيروت - لبنان ، ١٩٦٦ ، ص١٧٠.
٦. د. نصرت عبدالرحمن ، في النقد الحديث ، عمان ١٩٧٩.

نامه‌ى نه‌كاديمى

نامه‌ى دكتۆرا:

١. ئاراس عبدالرحمن مستهفا ، خو‌پيشاندان و راپه‌پىنه‌كانى باشورى كوردستان ١٩٧٥ - ١٩٨٨ ، نامه‌ى دكتۆرا ، زانكو‌ى كو‌يه ، ٢٠١٣.

نامه‌ى ماسته‌ر:

١. ئازاد عبدالواحيد ، نو‌يكرده‌وه له شيعرى كوردیدا دواى جه‌نگى جيهانى يه‌كه‌م ، نامه‌ى ماسته‌ر ، ١٩٩٥.

گو‌ڤار:

١. د. فاروق محمد رضا ، نامو‌يى له تاراوه‌گى عه‌بدوڵلا په‌شيو‌دا ، گو‌ڤارى زانكو‌ى گه‌رميان ، ژماره (٥) ،

۲۰۱۴.

۲. پ. ى. د. فوئاد رەشىد محمد ، م. ى. كارزان كەرىم ئەمىن ، چەمكى نوڧى نىشتەمانپەرەزى لە شىعرى ھاوچەرخى كوردیدا ، گۆڧارى زانكۆى راپەرپىن ، ژمارە (۱) ، ۲۰۱۴.
۳. كاكەى فەللاخ ، وڧنەى شىعرى چىيە ، گۆڧارى كاروان ، ژمارە (۹۴) ، ۱۹۸۶.
۴. لەنجە عبدالرحمن غرىب ، خوڧىندەنەوئەكى دەروونى بۆ شىعرى (دوو گۆڧرانى بۆ سەرەتائى كاروانى خەم)ى فەرەيدون عەبدول بەرزنجى ، گۆڧارى زانكۆى راپەرپىن ، ژمارە (۱) ، ۲۰۱۴.

پوختەى توڧىزىنەو

لە پوختەى توڧىزىنەوئەكە دەردەكەوڧت، كەوا ئەو ژىنگەيەى شاعىر تڧىدا لەداىكبوو تەندروست نەبوو، لەبەرئەوئەى شاعىر، كە چاوى ھەلئەناو ھەژارى و نەدارى بەرۆكى گرتوو. پاشان رەوشى سىياسى و وﻻت بارڧكى زۆر خراپ بوو بە ھۆكارى سىياسى و لاىەنى دواكەوتوڧى كۆمەلايەتى و بارى و ئابورىي وﻻت نالەباربوو دوژمن بە ھەموو جۆرڧك ھەولئ دەدا، كە ناسنامەى كوردى بسرڧتەو بە كىمىاباران كردن و ئەنفال و پاشان تەختكردنى زياتر لە پڧنچ ھەزار (۵۰۰۰) لادئ، واتە دوژمن دوژمنايەتى بۆ خۆى ھەر بەرانبەر مافەكانى مرۆڧ نەبوو، بەلكو بەرانبەر سروشتىش بوو، بۆيە لائى شاعىر ئەمانە گەللەبوون و پانتايەكى زۆرى شىعرى نوڧىكراوئەى لەسەر غوربەت و رەشپىنى چڧشتبوو، ئەمەش تارادەيەك كەمتر بەرچاودەكەوڧت، لە شىعرى جىھانى بە تايبەتى ئەو وﻻتانەى كەوا تووشى جەنگ نەبوو، بۆيە شاعىر لە تاراوگە ھەولئ ناساندنى ئەم يادەورىيە تالانەى داو بە وڧنەى شىعرى جوان، ھىچ ساتڧكىش بڧ باك نەبوو لە فەرامۆشكردنى خۆشەويستى نىشتەمانەكەى ئەم پردە بەھىزەى ھڧشتبوو لە نڧوانياندا (جەلال بەرزنجى)ى شاعىرىش بەم قۇناغە ناسكە تڧپەرپو و لە تاراوگە ئەم خەمە پەنگخواردووئەى بە وڧنەى شىعرى جوان رازاندووئەو، ھەرودھا ماوئەى دوورى نڧوان تاراوگە و نىشتەمان ھەرچەند دووربڧت خۆشەويستى زياتر دەبڧت و بىرکردنەوئەى وﻻت ئاسانتر دەبڧت.

ملخص البحث

يظهر من ملخص هذه الدراسة أن البيئة التي ولد فيها الشاعر لم تكن سليمة، لأن الفقر والفاقة قد ألت بالشاعر منذ نعومة أظفاره، ومن ثم كانت الظروف السياسية للبلاد في أسوأ أحوالها، نتيجة لأسباب سياسية والتخلف الاجتماعي وعدم استقرار الحالة الاقتصادية، وكان العدو يحاول بشتى الوسائل وكافة السبل أن يمحو الهوية الكوردية من خلال استخدام الأسلحة الكيميائية وتنفيذ عمليات الأنفال السيئة الصيت، ومن ثم تدمير ما يزيد عن ٥٠٠٠ خمسة آلاف قرية، ما يعني أن عداؤه لم ينحصر في انتهاكات حقوق الإنسان، بل تعداها إلى الطبيعة، لذا تبلور لدى الشاعر كل هذه الأمور واحتلت الغربة والتشاؤم مساحة واسعة من شعره التجديدي، وهو أمر نادر في الشعر العالمي إلا ما كان من البلدان التي تعرضت للحروب.

لهذا حاول الشاعر في المهجر أن يعرف بهذه الذكريات الأليمة عن طريق الشعر ، رغم أنه لم يبتعد ولا لحظة عن حب وطنه والاعتزاز به، وأبقى على هذا الجسر المتين بينهما.

إن الشاعر جلال البرزنجي قد مرّ بهذه المرحلة الخطيرة وعبر عن همومه المتكدسة في المهجر عن طريق أبيات شعرية جميلة. فمهما طالّت المسافة بين المهجر والوطن ، ازداد الحب وسهل استذكار البلد.

Abstract

This paper which entitled (*The Exile and the Alienation*) gives the hint that the environment in which the poet (*Jalal Barzinji*) has been born was not perfect because he suffered from poverty and privation since his tender age. Moreover, the political situation of the country was very bad related to some political reasons, social retardation and economic instability. In that period the enemy tried to eliminate the Kurdish identity using so many different ways and means through using the chemical weapon, carrying out the anfal operation and then destroying ۵۰۰۰ villages. This means that the enmity was not only limited to the violation of the human rights but also it surpassed the nature. Therefore, these situations have gathered and reflected in his poems which revolved around loneliness and pessimism. Actually, the existence of such themes in the poem is rare wide world unless the countries have been subjected to war by one way or another.

As a result the poet (*Barazinji*), in his colony, has tried to present these themes and sad memories through his poems. He has never given up loving his country through writing poems which he considered as a connection between him and his country. He lived and passed through dangerous and miserable periods. As he was homeless, he expressed his feeling of sadness through writing various verses of his poems. In his view, the more one would be far from his country, the more one would have longing and love to his home country.